अनीकं भीमसेनस्य पाण्डवावाशु गच्छतां । जीमूत इव नर्द्दंस्तु युध्यते स वृकोदरः ।
ततोऽन्यं रथमास्थाय नकुलो रथपुङ्गवः । सहदेवश्च तेजस्वी भ्रातरौ शत्रुकर्षणौ ।
तुरगैर्व्वातरंहोभिर्यात्वा भीमस्य शृण्विणौ । पश्यन्तौ विविधान् योधान् पातितान् युधिविक्रमात् ।
अनीकैः सहितौ तत्र भ्रातरौ समवस्थितौ ।
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि संकुलयुद्धे त्रिषष्टोऽध्यायः ॥ ६३ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ द्रौणिस्तु रथवंशेन महता परिवारितः । अपतत् सहसा राजन् यत्र पार्थो व्यवस्थितः । २२१५
तमापतन्तं सहसा शूरः शौरिसहायवान् । दधार सहसा पार्थो वेलेव मकरालयं ।
ततः क्रुद्धो महाराज द्रोणपुत्रः प्रतापवान् । अर्ज्जुनं वासुदेवञ्च च्छादयामास सायकैः ।
अवच्छन्नौ ततः कृष्णौ दृष्ट्वा तत्र महारथाः । विस्मयं परमं गत्वा प्रेक्षन्तः कुरवस्तदा ।
अर्ज्जुनस्तु ततो दिव्यमस्त्रं चक्रे हसन्निव । तदस्त्रं वारयामास ब्राह्मणो युधि भारत ।
यद्यद्धि व्याक्षिपद्युद्धे पाण्डवोऽस्त्रं जिघांसया । तत्तदस्त्रं महेष्वासो द्रोणपुत्रो व्यशातयत् । २२२०
अस्त्रयुद्धे ततो राजन् वर्त्तमाने महाभये । अपश्याम रणे द्रौणिं व्यात्ताननमिवान्तकं ।
स दिशः प्रदिशश्चैव च्छादयित्वा ह्यजिह्मगैः । वासुदेवं त्रिभिर्व्वाणैरविध्यद्दक्षिणे भुजे ।
ततोऽर्ज्जुनो हयान् हत्वा सर्व्वांस्तस्य महात्मनः । चकार समरे भूमिं शोणितौघतरङ्गिणीं ।
सर्व्वलोकवहां रौद्रां परलोकवहां नदीं । सरथान्रथिनः सर्व्वान् पार्थचापच्युतैः शरैः ।
द्रौणेरपहतान् संख्ये ददृशुः स च तां तथा । प्रावर्त्तयन्महाघोरां नदीं परवहां तथा । २२२५
तयोस्तु व्याकुले युद्धे द्रौणेः पार्थस्य दारुणे । अमर्य्यादं योधयन्तः पर्य्यधावन्त पृष्ठतः ।
रथैर्हताश्वसूतैश्च हतारोहैश्च वाजिभिः । द्विरदैश्च हतारोहैर्म्महामात्रैर्हतद्विपैः ।
पार्थेन समरे राजन् कृतो घोरो जनक्षयः । निहता रथिनः पेतुः पार्थचापच्युतैः शरैः ।
हयाश्च पर्य्यधावन्त मुक्तयोक्त्रास्ततस्ततः । तद्दृष्ट्वा कर्म्म पार्थस्य द्रौणिराहवशोभिनः ।
अर्ज्जुनं जयतां श्रेष्ठं त्वरितोऽभ्येत्य वीर्य्यवान् । विधुन्वानो महच्चापं कार्त्तस्वरविभूषितं । २२३०
अवाकिरत्ततो द्रौणिः समन्तान्निशितैः शरैः । भूयोऽर्ज्जुनं महाराज द्रौणिरायम्य पत्रिणा ।
वक्षोदेशे भृशं पार्थं ताडयामास निर्द्दयं । सोऽतिविद्धो रणे तेन द्रोणपुत्रेण भारत ।
गाण्डीवधन्वा प्रसभं शरवर्षैरदारधीः । सञ्छाद्य समरे द्रौणिं चिच्छेद चास्य कार्म्मुकं ।
स च्छिन्नधन्वा परिघं वज्रस्पर्शसमं युधि । आदाय चिक्षेप तदा द्रोणपुत्रः किरीटिनं ।
तमापतन्तं परिघं जाम्बूनदपरिष्कृतं । चिच्छेद सहसा राजन् प्रहसन्निव पाण्डवः । २२३५
स पपात तदा भूमौ निकृत्तः पार्थसायकैः । विकीर्णः पर्व्वतो राजन् यथा वज्रेण ताडितः ।
ततः क्रुद्धो महाराज द्रोणपुत्रो महारथः । रौद्रेण चास्त्रवेगेन बीभत्सुं समवाकिरत् ।
तस्येन्द्रजालावततं समीक्ष्य पार्थो राजन् गाण्डीवमाददे सः । ऐन्द्रं जालं प्रत्यहनत्तरस्वी वरास्त्रमादाय महेन्द्रसृष्टं ।
विदार्य्य तज्जालमहेन्द्रयुक्तं पार्थस्ततो द्रौणिरथं क्षणेन । प्रच्छादयामास ततोऽभ्युपेत्य द्रौणिस्तदा पार्थशराभिभूतः ।